

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. Варна, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Диана В. Джембазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джембазова Въззивно гражданско
дело № 20233000500395 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от
пълномощника на „Електроразпределение Север“ АД – Варна, ЕИК
104518621 срещу решение № 905/19.07.2023 г. по гр.д.№ 2290/2022 г. на
Окръжен съд – Варна в частите му, с които са присъдени на „Специализирана
болница за рехабилитация – Варна“ АД, ЕИК 103552026: **сумата от 47 393.53
лв.**, представляваща разликата между заплатената без основание от ищеца и
дължимата за периода 01.10.2017 г. – 30.09.2022 г. цена за услуга „пренос
ниско напрежение“ и дължимата за същия период цена за услуга „пренос
средно напрежение“ за обект с абонатен номер *, без основание, ведно със
законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в
съда – 27.10.2022 г. до окончателното изплащане на задължението на осн.
чл.55, ал.1 ЗЗД и **сумата от 7 066.60 лв.**, представляваща обезщетение за
неоснователно обогатяване на ответника за сметка на ищеца посредством
използване собствения на ищеца трафопост с диспечерско наименование
„ТП691“ с цел преобразуване и пренос на ел.енергия до други потребители,
дължимо за периода 20.09.2018 г. – 30.09.2022 г., на осн. чл.59 ЗЗД вр. чл.117,
ал.8 считано от депозиране на исковата молба в съда до окончателното от
Закон за енергетиката, ведно със законната лихва върху главницата
изплащане на задължението. Оплакванията са за неправилност поради
нарушение на закона и необоснованост, с молба за отмяна на решението в
обжалваните части, съответно за отхвърляне на исквете.

В подаден писмен отговор пълномощникът на „Специализирана

болница за рехабилитация – Варна“ АД оспорва въззивната жалба и изразява становище за правилност на решението в обжалваните части. Въззивната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е процесуално допустима. След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, Варненският апелативен съд приема за установено следното:

Предявени са обективно и кумулативно съединени иски от „Специализирана болница по рехабилитация - Варна“ ЕАД, срещу „Електроразпределение Север“ АД – Варна за присъждане на сумата от 47 417,46 лева, представляващи разлика между заплатената от ищеца за периода 01.10.2017 г. - 30.09.2022 г. цена на услуга „пренос ниско напрежение“ и дължимата за същия период цена за услуга „пренос средно напрежение“, за обект с абонаментен номер *, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяването на иска, на основание чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД, и сумата от 17 778,48 лева с вкл. ДДС, с която ответникът неоснователно се е обогатил за сметка на ищеца посредством използване собствения на ищеца трафопост с диспечерско наименование „ТП691“ с цел преобразуване и пренос на ел.енергия до други потребители, за същия период, ведно със законната лихва върху главницата считано предявяването на иска, до окончателно изплащане на задължението, на основание чл.59 ЗЗД, вр. чл.117, ал.8 ЗЕ.

Ответникът оспорва исковете, като твърди, че претендираната сума от 47417,46 лева е получена на валидно правно основание – на основание стойност на услугата „пренос ниско напрежение“.

Като доказателство по делото е приложен АДС № 2656/16.09.1999 г. за недвижим имот в к.к.“Чайка“, гр.Варна, представляващ Лечебно-оздравително заведение, а правата върху имота са предоставени по силата на писмо от МЗ №91-00-94/02.07.1998 г.

Назначената съдебно-графологична експертиза представя неоспорено от страните заключение, установяващо, че подписът положен за „актосъставител“ в АДС № 2656/16.09.1999г., е изпълнен от посоченото в акт лице Ст. Д. Тр..

Със заповед № РД-18-10/21.06.2000г. на министъра на здравеопазването, на осн.чл. 103, ал.1 във връзка с чл.104 и чл.38, ал.2 ЗЛЗ е осъществено преобразуване на съществуващото публично Лечебно-оздравително здравно заведение – Варна, в еднолично търговско дружество с наименование „Специализирана болница за рехабилитация-Варна“ ЕАД.

С договор № РД-16-126/15.05.2001г. за приватизационна продажба на 306716 броя акции, представляващи 70 % от капитала на дружеството са продадени на „Т. о. л.“, със седалище и адрес на управление Република К..

В техническата част на назначената комплексна съдебно-техническа и счетоводна експертиза се установява, че ищцовото дружество е присъединено към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД чрез главно разпределително табло ниско напрежение на трафопост ТП 691, който е част от електроразпределителната мрежа 20кВ. Лечебното заведение е присъединено към електроразпределителната мрежа към главното табло на ниво ниско напрежение 0,4 кВ на посочения трафопост, който трафопост се намира в сградата на лечебното заведение. Средството за търговско

измерване се намира в главното разпределително табло на ниво ниско напрежение. Преносът на електрическа енергия се осъществява чрез електроразпределителната мрежа на ответника, като процесния трафопост се захранва на ниво 20 кВ от подстанция „Зл. п.“. В трафопоста се осъществява трансформация на напрежението на електрическата енергия, като същото се понижава от доставяните 20 кВ в 0,4 кВ, а т.е. от средно напрежение в ниско напрежение. Трафопост № 691 има връзка с трафопост № 652, който технически се поддържа от ответника.

В счетоводната част на комплексната експертиза е отразено, че общата стойност на заплатената от ищеца цена за услуга „пренос ниско напрежение“, за процесния период е в размер на 61 810,56 лева без ДДС, 74 172,68 лева с ДДС; стойността на услугата „пренос средно напрежение“ е в размер на 22 315,95 лева без ДДС, 26 779,15 лева с ДДС, а разликата между сумите с ДДС е в размер на 47393,53 лева. Експертизата е установила, че ищцовото дружество е било регистрирано по ЗДДС, считано от 26.09.2000 г. и за целия период регистрацията не е била прекъсвана.

По делото са назначени първоначална и повторна комплексна съдебно-оценителна и счетоводна експертиза, установяващи стойността на трафопоста и на оборудването му.

Предмет на предявения от ищеца осъдителен иск е връщане на получена без основание разлика между заплатена на ответника цена на услуга „пренос ниско напрежение“ на електроенергия, от дължимата му цена за услуга „пренос средно напрежение“, предвид факта, че процесът по понижаване на електроенергията от ниво средно напрежение в размер на 20 кВ до размер на напрежението от 0,4 кВ – ниско напрежение, се извършва посредством трафопост, собствено на ищеца.

Съгласно нормативна уредба за процесния период 01.10.2017 г. - 30.09.2022 г., а в случая чл. 29, ал. 3 от Правилата за търговия с електрическа енергия /ДВ бр.66/26.07.2013 г./, доставчикът от последна инстанция събира от крайните си клиенти всички суми за мрежови услуги за съответния ценови период за цялото фактурирано количество електрическа енергия и ги заплаща на оператора, към чиято мрежа са присъединени съответните крайни клиенти. Следователно, цената за услугата „пренос“ се дължи от крайни клиенти /какъвто е ищецът/, присъединени към електроразпределителната мрежа на оператора, при цени определени от КЕВР.

Заклучението на вещото лице В. в техническата част на първоначално изготвената и приета по делото комплексна съдебно – техническа и счетоводна експертиза се установява, че електрическата енергия до процесния ТП691 се доставя на ниво средно напрежение от 20 кВ, след което се трансформира до 0,4 кВ, като една тогава се доставя на ищеца като краен клиент.

Твърденията на ищеца са, че процесният трафопост ТП 691 е част от негова сграда, построена през 1971 г. с предназначение за лечебно – оздравително заведение.

По делото е приложен акт за държавна собственост № 2656/16.09.1999 г., съставен по отношение на имот представляващ Лечебно – оздравително заведение, намиращо се в гр. Варна, к.к. Зл. п., включващ земя и сгради,

подписът върху който е положен от лицето, посочено като негов автор – съобразно заключението на назначената съдебно-графологична експертиза.

Отбелязването в АДС описва процесният имот е съвкупност от земя и сгради, като спорният трафопост е част от сградата, описана като Блок № 1, видно и от заключенията на вещите лица В., М. и на експертите Н., Б. и Б.. Заключенията съдържат описание, че трафопост ТП 691 е част от сградата с идентификатор 10135.2571.1286.1 по КККР на гр. Варна и се ситиуира в нейната североизточна част.

Заключението на вещото лице К. в счетоводната част на комплексната съдебно – техническа и счетоводна експертиза установява, че трафопостът не е заприходен като самостоятелен актив при ищеца, а като част от сградата, от която е неразделна част. Предвид отразеното в АДС, че сградата е построена през 1971 г., а ТП 691 е част от сградата, следва извод, че трафопостът е построен с изграждане на сградата през 1971г.

Като част от сградата към лечебното заведение, трафопостът му е предоставен за оперативно управление и е служил за преобразуване на електроенергията от ниво средно в ниво ниско напрежение. Дейността по понижаване на доставяната електроенергия от ниво 20 кВ до ниво 0,4 кВ, трафопостът е осъществявал единствено за целите на държавното дружество до 2018 г., след което към него са присъединени и други потребители.

Към момента на построяването му през 1971 г. е приложим Законът за електростопанството /отм./, действал до 30.06.1976 г. В чл.3 е предвидена възможност държавата да може да преотстъпва строежа и експлоатацията на енергийни обекти от местно значение, или за собствени нужди. Тази възможност е продължила да бъде валидна и при влизането в сила от 01.07.1976 г. на Закона за електростопанството (отм.) обн. ДВ 12 бр.95/1975г., въз основа на §4 от ПЗР на закона.

Безспорно е по делото, че договорът за приватизация на обекта е сключен през 2001 г., към който момент приложими са правилата на Закона за енергетиката и енергийната ефективност /отм./. От анализа на пар.67, ал.9 от ПЗР на закона следва извод, че при действието на двата закона за електростопанството, към момента на приватизационната сделка, е допустимо придобиване на енергиен обект, стига той да не е за обществено ползване.

Следователно, ищецът се легитимира като собственик на трафопост ТП 691, а доставяната енергия на обекта на потребление следва да бъде отчитана и заплащана при ниво средно напрежение, а не на ниво ниско напрежение.

Страните не спорят относно количеството доставена електроенергия, поради което следва извода, че доколкото понижаването на доставяната от ответника ел. енергия се осъществява от трафопост на ищеца, последния не дължи заплащане на цена за услуга „пренос ниско напрежение“ за този период. Тъй като ищецът дължи цена на услуга „пренос средно напрежение“, заплатеното като разлика между стойността на услугата с по-висока стойност от дължимата цена на услуга с по-ниска стойност подлежи на връщане, поради заплащането ѝ без основание от ищеца. Искът е основателен и доказан за сумата 47393,53 лева с ДДС, съобразно заключението на комплексната съдебно-техническа и счетоводна експертиза, ведно със законната лихва,

считано от предявяването на иска. Обжалваното решение в тази му част е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По иска с правно осн. чл.59 ЗЗД: Предпоставка за основателност на иска е доказване, че ищецът е собственик на вещта, че вещта се ползва от ответника без правно основание и настъпило като резултат обогатяване на ответника за сметка на ищеца.

Предвид чл.17а ЗППДОП (отм.) и по силата на приватизационния договор от 2001 г., ищецът се легитимира като собственик на трафопоста. Към момента на приватизационната сделка трафопостът е понижавал електроенергията само за неговите нужди, но от 20.09.2018 г. към него е присъединен друг потребител, а към 08.07.2022 г. са присъединени общо 14 потребители.

За установяване стойността на дължимото обезщетение, съдът кредитира заключението на повторната комплексна съдебно– оценителна и счетоводна експертиза на вещите лица Я.Н., Л.Б., Ж.Б. и Г.К., която определя дължимото обезщетение по правилата, приети от КЕВР. Предмет на иска с правно основание чл. 59 ЗЗД е заплащане на сумата, с която ответникът неоснователно се е обогатил, доколкото е използвал вещ на ищеца за хранене на други потребители.

Безспорно е установено, че първият потребител, различен от ищеца е присъединен към ел.мрежа посредством трафопоста на 20.09.2018 г., от този момент ответникът дължи обезщетение за сумата, с която неоснователно се е обогатил, използвайки трафопоста за понижаване на доставяното електричество от ниво средно, в ниво ниско напрежение, на което ниво е присъединил общо 14 потребители, поради което претенцията по чл.59 от ЗЗД е доказана по основание. Съобразно заключението, за периода от 20.08.2018 г., до 30.09.2022 г., дължимото обезщетение е в размер на 7066,60 лева с ДДС, с която сума ответникът неоснователно се е обогатил. Предявеният иск следва да бъде уважен за посочения размер, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска, а обжалваното решение в тази му част – като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, въззивникът следва да заплати на въззиваемия разноси за настоящата инстанция в размер на 6580.00 лв. – адвокатско възнаграждение, съобразно приложения списък, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 905/19.07.2023 г. по гр.д.№ 2290/2022 г. на Окръжен съд – Варна в обжалваните му осъдителни части. В необжалваните му части, решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК 104518621 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Вл. В.“, № 258, „В. Т. - Е“, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Специализирана болница по рехабилитация - Варна“ ЕАД, ЕИК 103552026 със седалище и адрес на управление гр. Варна, район Пр.,

курортен комплекс „Зл. п.“, спирка „Ж.“ сумата от 6580.00/шест хиляди петстотин и осемдесет/лв., разноски по делото пред настоящата инстанция.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____